

Andante.

Hende som min Siel til be-der ieg da si-ge skal far-vel! alle Li-vets milde Glæ-der, Lyk-ke

Fryd og Haab, far-vel! fier-net fra min Siels Ven-in-de, skal ieg le-ve kum-mer-

lig, hen-des Bil-led, hen-des Min-de i hver Egn skal føl-ge mig.

2.
 Men Din Graad, Din Vemods Taare
 Hulde Pige, skiul mig den!
 Himlen vil maaskee udkaare
 Dig en meere heldig Ven.
 Og naar her Dit kiælne Hierte
 Sidste Gang skal slaa for mig,
 Læs da i min tause Smerte,
 At jeg evig elsker Dig.

3.
 Langt fra Dig, i fierne Egne
 Uden Røe, og uden Haab,
 I hvert Træ ieg Dig vil tegne
 Trætte Himle med mit Raab.
 Fieldet skal Dit Navn bevare,
 Men naar ieg paakalder Dig,
 Ekko skal fra Klippen svare
 At Du endnu elsker mig!